

متن پرسش

سلام علیکم: پیشاپیش از توجه شما ممنونم. طلبه هستم. و ضمناً غالب کتاب‌های خودشناسی و غرب‌شناسی شما را مطالعه کرده‌ام. قدیم در اینستاگرام عضو بودم و به علت آسیب‌های روحی و معنوی‌ای که احساس می‌کردم آنجا را ترک کردم. اما جدیداً نگاهی کردم دیدم بسیاری از اقوام ما در شبکه مجازی اینستاگرام عضو هستند و آنجا مسحور صفحات غفلت‌زا. با توجه به دور بودن بنده از اقوام (به علت تحصیل در شهر دیگر و همچنین کم شدن روابط فامیلی در حد سالی یک یا دو بار) و با توجه به تهاجمات شدید فرهنگی، برایم این ترس ایجاد شد که نکند وظیفه‌ام حضور در اینستاگرام باشد و این جدا شدن من از جمع ولو مجازی فامیل موجب شود که در این بمباران تبلیغاتی بی‌دینی عقاید آن‌ها به ناکجا آباد کشیده شود و من مدیون شوم که چرا تبلیغات مثبتی در آنجا نکرده‌ام. علی‌ای حال ضمن آگاهی از ظرف آلوده‌ی اینستاگرام و محدودیت‌های باطنی این شبکه مدتی پیش مجدد در آن عضو شدم. اما گرچه نیت‌م الهی بود و با آگاهی و دقت وارد آن شدم لکن باز هم از آسیب‌های آن مصون نیستم، حضور قلبم دچار خدشه شده است و صفای باطنی‌ام کم شده. قبلاً (نه همیشه) که غالب اوقات حضور خاص و نورانیتی را حس می‌کردم و با مسائل طبیعی دنیا ارتباط قلبی برقرار می‌کردم. مثلاً تا گل یا درختی را می‌دیدم (نه به صورت ذهنی) که قلبم حی بودن و زیبا بودن آن و وجه تجلی‌گونه‌ی آن را لمس می‌کرد و احساس خوبی به من دست می‌داد. اما الان تا چنین صحنه‌ای را می‌بینم منتقل می‌شوم به اینکه از آن عکس بگیرم و این موضوع را که گل جلوه‌ای از جمال الهی است را برای بقیه‌ی بازگو کنم تا آنها را به امور معنوی توجه بدهم! از حضور قلبی رسیده‌ام به خودنمایی و حرافی برای مردم و توجه ذهنی به اینکه «گل تجلی جمال الهی است.» مدتی تلاش کردم که این رفتار را تصحیح کنم و دچارش نشوم اما گویا باطن سرطانی و غیرعادی این تکنولوژی قوی‌تر از توان روحی من است و حس می‌کنم چیزهایی در روابط سنتی است که در این ابزار مدرن نیست. خلاصه حسابی در کلافگی و اذیت هستم، از طرفی ترس از وظیفه و تکلیف در قبال دیگران، از طرفی دور شدن از ارتباط با خدا... به نظر شما چه باید بکنم؟ آیا وظیفه در بودن در اینستاگرام است ولو اگر حضور قلبم کم شود و حرکت‌م در ذکر خدا ضعیف شود؟ یا بروم؟ آیا اینجا مصداق آن گفته‌ی حضرت علی علیه السلام نیست که: «بنا ندارم برای اصلاح امر شما مردم، خودم را فاسد کنم؟» ممنون. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر کنم بتوانیم با در نظر به حضور تاریخی انقلاب و با توجه به آن نوری که از طریق انقلاب اسلامی شهداء را فراگرفت؛ به جای ترک این شبکه‌های مجازی، با خودآگاهی لازم از آن‌ها عبور کنیم و بر آن‌ها سلطه پیدا نماییم و رسالت خود را نسبت به آن‌ها در خنثی‌کردن اثر آن‌ها قرار دهیم. که البته کار آسانی نیست، شبیه در آتش‌رفتن حضرت ابراهیم «علیه‌السلام» است و رسواکردن و خنثی‌نمودن آتش نمرودی. آری! «در تو نمرودی است در آتش مرو / و روی، تو، اول ابراهیم شو». انقلاب اسلامی با پروریدن بزرگانی همچون چمران‌ها و صیادها، ابراهیم‌هایی را پروریده است و این نسل، از نسل چمران‌ها و باکری‌ها و خرازی‌ها و آوینی‌ها هستند، چرا تو نباشی!! موفق باشید